

РЕШЕНИЕ

№ 27940

гр. София, 20.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 03.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7323** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 220 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба от „О. – Ф. Т. Л.“ Г. - Германия, ЕИК В., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2,ап.2, срещу Решение№ Р. 3000-1250/04.07.2022/32-221200, издадено от директора на ТД на Митница П..

В жалбата, в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки жалбоподателя, чрез процесуалния си представител твърди незаконосъобразност на оспореното решение като развива подробни доводи в тази насока. Моли решението да бъде отменено и претендира разноски по делото.

Ответникът - Директорът на ТД на Митница П., в съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

На 27.04.2021 г., в МБ Х., е регистрирана митническата декларация с М. 21BG003012010585R7, с вносител О. Ф. Т. Л. Г., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление с произход Република Т., пресни зеленчуци, сред които стока №1/б -Пресни домати тип кръгъл червен - 180

кутии, нето тегло 1800,00 кг. и стока №4/6 - тиквички пресни (С. перо) - 720 кутии, нето тегло 3600,00 кг.

За стока 1/6 – пресни домати тип кръгъл червен с код по КН [ЕГН] и нето тегло 1800 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 37333,21 лв., която преизчислена в евро/100 кг е 106,04 евро/100кг. Определената от Европейската Комисия за датата 27.04.2021 г. стандартна вносна стойност /С./ за домати с произход Република Т. е 87,20 евро/100 кг. Съгласно разпоредбите на Регламента, при вносна цена по-висока от 8 % от С., се изисква от вносителя да представи обезпечение. Констатирано е, че при съпоставката на двете стойности, че вноската стойност е по-голяма от 8% от С.. Вносителят е представил обезпечение в размер на 809,70 лв.

За стока 4/6 тиквички пресни с код по КН [ЕГН] и нето тегло 3600 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 6 094,31лв., която преизчислена в евро/100 кг е 86,55 евро/100кг. Определената от Европейската Комисия за датата 27.04.2021 г. стандартна вносна стойност /С./ за пресни тиквички с произход Република Т. е 51,10 евро/100 кг. Съгласно разпоредбите на Регламента, при вносна цена по-висока от 8 % от С., се изисква от вносителя да представи обезпечение. Констатирано е, че при съпоставката на двете стойности, че вноската стойност е по-голяма от 8% от С.. Вносителят е представил обезпечение в размер на 750,68 лв.

На 27.04.2021 г. дружеството е уведомено с писмо рег. № 32-136493, че на основание чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията в едноседмичен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация следва да представи доказателства, че стоките са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 26.05.2021 г. дружеството жалбоподател, чрез пълномощника си „Ренус България“ ООД, е представило доказателства на каква цена са били продадени декларираните стоки – е-фактура за покупка на стоката, международна товарителница С., данъчна фактура за продажба на стоката № 0...15395/30.04.2021 г., стокова разписка за получаване на стоките, справка-калкулация за формиране на продажната цена на база цена на придобиване, потвърждение за получени доставки.

На 17.06.2021 г. от „Ренус България“ ООД са представени допълнителни доказателства – СД по ЗДДС за м. 04.2021 г., дневници за покупки и продажби, уведомления за приемане на постъпили данни от СД по ЗДДС, подадени V. декларации за осъществен ВОД за м.04.2021 г.

След проверка на представените документи е установено, че декларираната стока 1/6 пресни домати, тип кръгъл червен е продадено на цена от 118 евро/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на стоката. Декларираната стока 4/6 пресни тиквички е продадена на цена 103 евро/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на стоката. Митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията от освобождаване, поради което е определено, че внесеният за стока 1/6 и 4/6 депозит в размер съответно на 809,70 лв. и 750,68 лв. следва да бъде задържан за заплащане на вносни мита на основание чл. 75, параграф 5, ал.3 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

На основание чл. 22, пар. 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. с писмо рег. № 32-249383/03.08.2021 г. дружеството жалбоподател е уведомено, че предстои издаване на решение на директора на ТД Митница П., с което за стока 1/6 и 4/6 ще бъде постановен неблагоприятен резултат: възникване на митническо задължение, поради

неизпълнение на условието по чл. 75, пар. 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, и предоставеното обезпечение ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни.

От страна на дружеството, чрез пълномощника му, с молба с вх. № 32-284352/07.09.2021 г. са направени възражения.

Издадено е Решение № Р. 3000-1250/04.07.2022/32-221200, с което за стока 1/6 от митническата декларация – пресни домати, е посочено, че следва да се направят съответни вписвания в клетка 1/10 (Режим) и да се коригират данните в група 4 (информация за определяне на стойността на данъците) по следния начин: ЕД 4/6 (Дължим размер на вносното мито – А01) да се чете 1 049,09 лева; ЕД 4/5 (ставка мито) да се чете 58,2828 лв.; ЕД 4/4 (Данъчна основа - В00): вместо 4 319,60 лв. да се чете 4 465,96 лв.; ЕД 4/6 (Дължим размер на ДДС - В00): вместо 863,92 лв. да се чете 893,19 лв. Определено е задължение за доплащане в размер на 809,70 лв.

С решенето е разпоредено за стока 4/6 от митническата декларация – пресни тиквички, да се направят съответни вписвания в клетка 1/10 (Режим) и да се коригират данните в група 4 (информация за определяне на стойността на данъците) по следния начин: ЕД 4/6 (Дължим размер на вносното мито – А01) да се чете 1 070,22 лева; ЕД 4/5 (ставка мито) да се чете 29,7282 лв.; ЕД 4/4 (Данъчна основа - В00): вместо 7 548,49 лв. да се чете 5 802,80 лв.; ЕД 4/6 (Дължим размер на ДДС - В00): вместо 1 509,70 лв. да се чете 1 160,56 лв. Определено е задължение за доплащане в размер на 750,68 лв.

По делото е изслушано заключение на съдебно-счетоводна експертиза, прието без оспорване от страните. Вещото лице, след направена проверка на документите по делото е дало отговор на поставените му въпроси.

От страните в производството са представени допълнителни доказателства, както следва: от жалбоподателя /лист 79-124, лист 172-186 от делото/.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган – Директора на ТД „Митница П.“, който притежава качеството "митнически орган" по смисъла на член 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза /по-нататък Регламент (ЕС) №952/2013/. В чл. 19, ал. 1 от ЗМ изрично е предвидено, че решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции, а според ал. 7 на същия член, решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. Предвид изложеното, съдът приема, че административният акт е издаден от компетентен орган.

Оспореното решение отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. В

административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което съдът приема, че не са налице пороци водещи до нищожност на процесното решение.

По материалната и процесуалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 70, § 1 от М., базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Според чл. 70, § 2 на чл. 70, действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

С чл. 181, § 1 от Регламент № 1308/2013, е определен ред за прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците, като е въведена входната цена на дадена партида. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

На основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 е приет Делегиран регламент 2017/891. Според чл. 74 от този регламент за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да уведомяват Комисията за всеки пазарен ден какви са определените средни представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите-членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Съгласно чл. 75, § 2 от Делегиран регламент 2017/891, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническия кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция е равна на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

Съгласно член 75, § 5, ал. 1 от Делегиран регламент 2017/891, вносителят в срок един месец от продажбата на съответните продукти, но не по-късно от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, следва да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М., или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс.

Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, включително и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване

на партидата.

По делото не е спорно, че дружеството-жалбоподател е определило митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 1, 3 и 4 от Делегиран регламент 2017/891, то трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Митническия кодекс на Съюза.

Спорен по делото е въпросът какви доказателства следва да бъдат представени от вносителя. Относно тълкуването на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, е отправено преюдициално запитване при спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Т.. Постановено е решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз.

Съобразно разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на СЕС по дело С-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М.. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Според разясненията по т. 83 от същото решение на СЕС, при продажба на загуба вносителят трябва да докаже не само че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Митническия кодекс на Съюза, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени.

Продажбата на загуба не е достатъчно условие, за да може да бъде направен обоснован извод от митническите органи, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителната такава. Според разяснението в т. 84 от цитираното решение на СЕС, в съответствие с чл. 75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата и всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, но и документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида.

Според т. 85 от решението, ако документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението по дело С-770/21, член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

В случая не е спорно, че декларираната митническа стойност на процесните стоки - домати и тиквички, е по-висока с повече от 8% от определената от ЕК фиксирана стойност към момента на вноса, внесената партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз, както и, вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност. За доказване на декларираната митническа стойност вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените стоки, фактура за последваща продажба на стоката, доказателства за извършени плащания. Не е представен писмен договор, сключен между вносителя и износителя, нито друго доказателство, от което да се установи характера на договорното правоотношение - условията, свързани с уговорката за цената, на която е придобита внесената партида. Не са налице и изходящи от износителя документи, потвърждаващи цената, на която е закупена стоката.

С оглед изложеното, правилен е изводът на митническите органи, че дружеството-жалбоподател не е представено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоката като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891., поради което оспореното решение е правилно и законосъобразно.

В този смисъл е и практиката на ВАС по решения, постановени след решението на СЕС: Решение № 1432/07.02.2024 г. по адм. дело № 10718/2022 г. на ВАС, I отделение; Решение № 8107/28.06.2024 г. по адм. дело № 1751/2024 г. на ВАС, VIII отделение; Решение № 10848/09.11.2023 г. по адм. дело № 1852/2023 г. на ВАС, I отделение; Решение № 11398/23.10.2024 г. по адм. дело № 4963/2024 г. на ВАС, VIII отделение; Решение № 11323/22.10.2024 г. по адм. дело № 5345/2024 г. на ВАС, I отделение и др.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 220 от ЗМ, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „О. –Ф. Т. Л.“ Г. – Германия, срещу Решение№ Р. 3000-1250/04.07.2022/32-221200, издадено от директора на ТД на Митница П. при „Агенция Митници“

ОСЪЖДА „О. –Ф. Т. Л.“ Г. – Германия, с данъчен номер в Б. В., с адрес на управление –Е. 11а-d, 85445. О., да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, пред Върховния административен съд на Република Б., в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: